

Săptămânal
de
informații,
investigații
și
publicitate

f LERT f

APARE
MIERCUREA!

Director: George Dora
Director executiv: Sorin V. Teodorescu

anul II • nr. 30 • 18 - 24 ianuarie 2006 • 12 pagini • 50 bani (5.000 lei vechi)

EDITORIAL

Politigripa aviară

DANIEL VALERIU

A trecut și Sfântul Ion, am reușit să ne resemnăm deja cu ideea că sărbătorile de iarnă s-au terminat. Urările primite până acum au fost cam la fel cu cele din anii anteriori: un an bun, un an și mai bun, un an cât mai bun. Speranță multă, așa cum ne-am obișnuit. Și o luăm de la capăt. Cu speranța că ceva se va schimba în bine, că ce a fost mai greu a trecut, că vom avea parte de o viață mai bună, că cei pe care i-am trimis să ne apere intresele își vor face, până la urmă, treaba. Ha, ha, ha! Ce glumă bună... Europa Occidentală își face, în disperare, provizii de vaccin pentru o probabilă pandemie de gripă aviară. În timpul acesta, la noi se dau afară directori de spitale, cu speranța unei lovituri de imagine a PNL. Am aplicat metodologia țărilor UE, am omorât găinile alea nenorocite care puteau să se îmbolnăvească, gata, ne-am făcut datoria. Mai departe, ce-o fi, o fi. Nu ne mai interesează. Mai important e să găsim o modalitate să trecem pachetul de legi referitoare la reforma în sănătate fără ca Parlamentul să-l vadă. Și să ne mai jucăm o vreme cu Curtea Constituțională, ca și în cazul pachetului Justiției, măcar până la raportul de țară. Ministrul Nicolăescu face ce știe mai bine și se crede purtătorul de cuvânt al pacienților. Pacienți care se calcă în picioasre, în continuare, pentru ceva medicamente compensate. Pe de altă parte, vedem ce îngrijorare provoacă dispariția unui lider de pe scena politică din Israel și iarăși vine de la sine comparația. La noi, crește cu un milion de euro pe an averea unui lider politic și „există o explicație”. Explicație care mai este și dezbătută public, de parcă ar fi mare șmecherie să înțelegi din prima. Iar moșteniri văd că au apărut o groază anul trecut, pe la mai-marii noștri. Mă tot gândesc la reacția poporului român, în caz că ar muri un lider politic, oricare ar fi el... Una peste alta, se vede și din emisiunile de știri: câștigă tot mai mult spațiu știrile externe și fotbalul, chiar cu nașii, miticii, mititeii, iancii sau gigeii lui. A furat Năstase cât a fost premier? Fură ăștia de i-am pus acum? Absolut banal, schimbăm canalul. Chiar, a dat gol Mutu, măi fraților?

⇒ **LA ZI(D)** | Cutia cu maimuțe.....2

⇒ **INVESTIGAȚII** | „Becali m-a amenințat că dacă nu-i dau banii mă împușcă”.....4

⇒ **TOP SECRET** | Agenții noștri ilegali – adevărații 007 (XXVI).....5

⇒ **SCURTCIRCUIT** | Justiția – mită, corupție sau incompetență?.....8

⇒ **UTIL** | Legea obligă, dar nimeni nu ține cont de ea.....10

Acțiuni secrete: Loja „P2” în România

Prăbușirea Băncii

Dacia Felix –

pag. 9

un dezastru premeditat

ANALIZĂ | pag. 3

2006 – anul marilor jocuri politice

ANCHETĂ | pag. 6-7

Structura mafiei organizate din Republica Moldova

Ia zi(d)

Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe

La Constanța, medicamentele gratuite antidiabetice lipsesc din nou din farmacii, chiar de la începutul lunii, iar cei peste nouă mii de bolnavi, majoritatea insulino-dependenți, aflați în evidența Casei județene pentru Asigurări de Sănătate, sunt în pragul disperării. Directorul executiv al CJAS Constanța, dr. Liviu Mocanu, confirmă criza din farmacia Centrului pentru Tratarea Diabetului și dă asigurări că vor fi procurate o parte din medicamentele necesare, astfel încât să se asigure continuarea tratamentului pentru bolnavii care au epuizat complet dozele vitale. Cât despre motivul inducerii acestei crize, dr. Liviu Mocanu consideră că a fost provocată atât de sistemul birocratic care a întârziat alocarea bugetului pentru Programul Național de Sănătate destinat tratării diabetului și implicit repartizarea acestuia în funcție de necesitățile din fiecare județ, cât și de lipsa de interes și indiferența manifestate de coordonatorul județean al programului, care ar fi trebuit să înainteze o comandă fermă,

intermediară pentru ianuarie către furnizorii de medicamente. No comment!

Comandantul Spitalului militar de urgență „Dr. Ion Jia-

nu“ din Pitești, colonelul doctor Radu Damian Belu, a fost trimis în judecată de către procurorii anticorupție pentru luare de mită, fals intelectual și uz de fals. Potrivit Departamentului Național Anticorupție, vreme de șapte ani, în perioada 1996-2003, medicul, în calitate de comandant-șef al secției de neuropsihiatrie și președinte al comisiei medico-militare, a pretins și primit sume de bani de la peste 70 de tineri. În schimbul banilor, colonelul-doctor Belu a stabilit diagnostice medicale fictive care i-au

scutit pe aceștia de îndeplinirea stagiului militar obligatoriu. Belu – alături de alți doi civili – ar fi primit peste 140 de milioane de lei vechi. Gurile rele spun că, dacă se va adopta propunerea ca parlamentarii români să fie obligați la efectuarea unui control psihiatric înainte de accederea în funcție, șef al comisiei va fi propus Belu.

Procurorii Parchetului instanței supreme au reînceput în forță audierile în dosarul „Rompetrol“, în care este învi-

aceștia au refuzat să dea informații legate de mișcarea banilor proveniți în urma tranzacționării la bursa a acțiunilor societății în conturile diverselor instituții bancare. Este și normal, pentru că unele dintre aceste conturi le aparțineau. Și, în plus, cum să spui despre conturile premierului și apoi să ai neobrăzarea să mai rămâi în funcție?

Elena Năstase, mama fostului premier al României, declară că nu a fost singura care a

fost un caz singular din acest punct de vedere“, se mai arată în scrisoare. Ce nu cunoaște doamna Năstase este faptul că în acea zi se judecau doar cazuri în care erau implicate mătuși și alte neamuri ale fostului premier. Cât despre faptul că nu este deasupra legii, a ne mai slăbi. Am mai auzit de-astea, dar am înțeles, în 16 ani, cum merg treburile în România.

Deficit de psihiatri și psihologi, spitale de psihiatrie vechi, creștere îngrijorătoare a numărului românilor care prezintă tulburări psihice. Pentru țara noastră, aceasta este în câteva cuvinte situația în domeniul sănătății mintale. „La nivel mondial, 20 la sută din populația adultă prezintă tulburări psihice. Din păcate, în România, rata de creștere la acest capitol este cu mult mai mare decât media europeană. Progresele făcute în cadrul serviciilor medicale psihiatrice nu sunt suficiente. În domeniul sănătății mintale, țara noastră a fost criticată de Uniunea Europeană și noi ne însușim semnalele venite din partea Parlamentului European“, precizează ministrul Sănătății, Eugen Nicolăescu. „În mediul rural nu există psihiatri, ci doar medici de medicină generală care tratează și afecțiunile psihice. În spitale există un psihiatru pentru 12-16

Magistrații Tribunalului Timiș au acceptat recursul procurorilor și au respins cererea de eliberare condiționată a lui Miron Cozma. Sentința este definitivă, iar „Juceafărul hulei“ poate să ceară eliberarea condiționată din șase în șase luni. În urma contopirii pedepselor primite pentru mineriade, Cozma mai are de efectuat un an și zece luni de detenție. Fostul lider al minerilor a fost susținut în sala de judecată de fiul său, de fosta soție, dar și de actuala iubită. Dacă mai era în țară Marinela Nițu, și mai era iubita lui Cozma, poate că altfel decurgeau lucrurile. Judecătorii știu de ce.

Aceste texte sunt pamflete și vor fi tratate ca atare!

CABINET DE AVOCATURĂ

Ioan Crețu

- ◆ asistență juridică în procese penale, civile, comerciale
- ◆ înființări societăți comerciale
- ◆ acte adiționale
- ◆ redactări, atestări acte

Str. Viorele nr. 34, bl. 15, sc. 4, parter, ap. 108, Sector 4, București
Telefon/fax: 021/330.36.47
Mobil: 0744.121.291

nuit omul de afaceri Dinu Patriciu. Dacă până acum au fost chemați la audieri numai oameni de afaceri din domeniul petrolier sau persoane care au avut de câștigat de pe urma tranzacționării la bursa a acțiunilor Rompetrol, acum aceștia s-au axat pe persoane din sistemul bancar. Potrivit unor surse judiciare, mai mulți reprezentanți la vârf din acest domeniu au primit citații pentru a se prezenta la Parchet, pentru a da explicații în legătură cu modul în care au colaborat cu anchetatorii în dosarul „Rompetrol“. Din câte se pare,

ALERTA
Tel.: 0740.597.158; 0721.416.468;
0742.209.864
alerta_2005@yahoo.com
ISSN: 1582-0432

EDITAT DE
SC ALERTA S&C
B-dul. Carol nr. 57,
Sector 2, București

DIRECTOR:
George Dora
DIRECTOR EXECUTIV:
Sorin V. Teodorescu

REDACTOR-ȘEF:
Daniel Valeriu
CONSILIERI:
Ioan Crețu, Dionisie Hagi

REDACTIA:
Iulia Gorzo, Paul Cemea, Ștefan Jora, Daniel Bălan, Mihai Vlad, Ionel Hrynczuk, Daniel Alexandru, Dorel Moldovan, Dumitru Preda, Vicențiu Constantin, Eugen Mușat

DIFUZARE:
SC RODIPET SA
DTP:
Omni Press & Design
www.opd.ro
TIPAR:
Cromoman SRL

2006 – anul marilor jocuri politice

Miza politică a anului 2006 este reprezentată de raportul de țară al Comisiei europene, document care va tranșa primirea României în Uniunea Europeană, sau amânarea pentru o perioadă greu de determinat. Surse bine informate din mediul politic susțin că la Bruxelles se vehiculează o teză, conform căreia Bulgaria și România ar urma să fie acceptate în UE fără a avea însă nici unul dintre drepturile celorlalte țări integrate. Nu este greu de observat că în jocurile de interese pro și contra aderării României la Uniunea Europeană sunt implicate și anumite servicii secrete externe.

Ultima diversiune lansată în media internațională, cea a așa-ziselor închisori secrete ale CIA din România a fost precedată și este succedată de acțiuni de dezinformare-influențare a mediilor politice și mediatiche.

Principalul vector de influențare a opiniei publice, dar și al mediilor politice va rămâne și în 2006 presa, sub cele trei forme –, scrisă, audio și vizuală. Din acest punct de vedere avem deja o concentrare a unor publicații centrale și posturi de televiziune în mâinile grupului Liviu Luca – Sorin Ovidiu Vântu. Cel puțin în ultimul timp, cei doi par a fi apropiați de gruparea Patriciu din PNL, acesta fiind segmentul politic unde se vor desfășura cele mai interesante jocuri în 2006.

Premierul Tăriceanu aparține grupării Patriciu, dar în Partidul Național Liberal forța sa este în continuă scădere. Gruparea Patriciu întărită sau nu cu gruparea ocultă și de ce nu de presiune a lui Liviu Luca și Sorin Ovidiu Vântu are nevoie în fruntea PNL de un politician care să constituie o contrapondere în fața președintelui Traian Băsescu. În ultimul timp în cercurile liberale se vorbește despre o posibilă rocadă la conducerea partidului, în sensul înlocuirii lui Tăriceanu cu actua-

lul viceprimar și președinte al PNL București, Ludovic Orban, care aparține tot grupului Patriciu, dar este cunoscut ca fiind împotriva lui Băsescu și evident împotriva fuziunii PD – PNL.

O opoziție superbă și inexistentă

De cealaltă parte a eșichierului politic, cu excepția Parti-

dului România Mare, practic nu există partid de opoziție. PSD-ul nu numai că nu a reușit să se reformeze, dar este din ce în ce mai mult perceput de opinia publică ca fiind o grupare de afaceriști și de îmbogății pe căi ilicite.

Singura surpriză care o poate oferi PSD-ul în 2006 ar fi schimbarea lui Adrian Năstase

Ludovic Orban

din funcția de președinte executiv al partidului cu Ioan Rus, fost ministru de Interne, apreciat ca un politician realist, pragmatic și neimplicat în scandaluri de corupție. În ceea ce privește cariera politică a lui Adrian Năstase, după ultimul scandal generat de o moștenire misterioasă de 1 milion de euro, aceasta poate fi conside-

rată încheiată. Nu se întrevăd deocamdată alte regrupări pe scena politică, în special pe zona stângii, lucru care ar merita să dea de gândit analiștilor, pentru că un astfel de segment lipsit de orice ofertă politică serioasă poate fi atras în diferite acțiuni aventuriste, care, negestionate eficient și la timp, pot duce la destabilizare. Un exem-

plu concludent în acest sens îl reprezintă permanenta manipulare a angajaților de la Metrorex, care oricând prin acțiuni revendicative pot provoca haos în capitală.

Economia și politica intereselor

Un actor colectiv aflat în spatele scenei politice îl constituie marii jucători la Bursă. Ancheta Parchetului General privind deținerea și vânzarea acțiunilor Rompetrol de către reprezentanți ai clasei politice românești demonstrează modul în care se pot manipula de aceiași oameni, grupați în cercuri de interese și de presiune atât economia, cât și politica. Existența acestor grupuri de care se tot vorbește, inclusiv de la nivelul președinției, probează că în România s-a dezvoltat o pătură oligarhică, care poate aranja piesele pe eșichierul politic, mimând respectarea regulilor jocului democratic.

Exceptând o eventuală surpriză, generată de o stare de excepție, aceștia par a fi principalii actori ai jocului politic în 2006. Nu l-am exclus pe Traian Băsescu, rezervându-ne dreptul ca în numărul viitor să abordăm anul politic 2006 prin prisma jocurilor prezidențiale.

GEORGE DORŃI

Călin Popescu-Tăriceanu

investigații

„Becali m-a amenințat că dacă nu-i dau banii mă împușcă“

Îată declarația lui Anton Constantin, în forma în care a ajuns și în fața oamenilor legii: „În ziua de sâmbătă, 8.01.2005, prin intermediul unui cunoscut, am ajuns la clubul proprietate a lui Becali Ion din satul Pipera, com. Voluntari, jud. Ilfov, Șos. Pipera-Tunari nr. 35-37, vizavi aflându-se o bancă, Credit-Union. Aici l-am cunoscut pe Becali Ion, zis Giovanni, cu care am jucat câteva partide de table, după care acesta m-a invitat să vin și a doua zi, la o petrecere pe care o va organiza pentru ziua sa onomastică (Sf. Ion – n.r.). Am fost de acord, astfel că în ziua de 9.01.2005 m-am deplasat la același club, unde în jurul orelor 22.30 mi s-a propus să joc pocher. Propunerea mi-a fost făcută de Becali Ion, însă am refuzat un joc în doi, astfel că acesta a mai găsit un partener, cunosțință a sa, pe nume Constantin, zis «Sandy» sau «Gati».”

Sume enorme

„Am jucat cărți pe bani, până a doua zi la ora 17.00, folosind mai multe perechi de cărți de joc ale clubului, pe care, la cererea lui Becali Ion, le aducea un barman, pe nume Petre. Am pierdut la joc sumele de 6.200 de dolari SUA, 1.700 de euro și 80.000.000 de lei, precum și mașina mea, Dacia Solenza, evaluată la joc la suma de 5.000 de dolari SUA. Am plecat acasă și am luat legătura cu mai mulți prieteni, pentru a împrumuta bani să îmi recuperez mașina. În aceste condiții, am apelat la Paul Istrate și Nechita Ștefan, din Zămești, județul Brașov, care mi-au adus o sumă mai mare de bani și împreună cu ei m-am deplasat la clubul lui Becali Ion, unde am ajuns în jurul orelor 12.00, în ziua de 11.01.2005. I-am dat lui Ion Becali suma de 3.750 de euro, echivalentul sumei de 5.000 de dolari SUA, du-

pă aprecierea chiar a lui Becali Ion, ca și încă 500 de dolari SUA pentru întârziere, primind înapoi actele și cheile mașinii mele Dacia Solenza.

Am stabilit să ne întâlnim la același club, seara, la orele 22.00, pentru ca domnul Becali Ion să-mi acorde o revanșă la cărți, ceea ce s-a și întâmplat. Astfel că, la orele 22.00, eu, fiind însoțit de martorii Istrate Paul și Nechita Ștefan, am jucat din nou cărți cu Becali Ion zis Giovanni, stabilind ca oră finală ora 2.00 (noaptea).“

Se întoarce roata

„Ca și prima dată, Becali mi-a propus să jucăm în trei, adică eu, el și acel Constantin zis «Gati», prieten de-al său, însă eu am refuzat, apreciind că am fost înșelat prima dată, atât printr-o eventuală înțelegere a lor, dar mai ales prin folosirea unor perechi de cărți însemnate. În aceste condiții, am jucat doar eu cu Becali Ion, folosind trei-patru perechi de cărți de joc ale clubului, pe care le aducea barmanul Petre, acestea nefiind noi, ci folosite, de un gen special, de cazinou, din Germania.

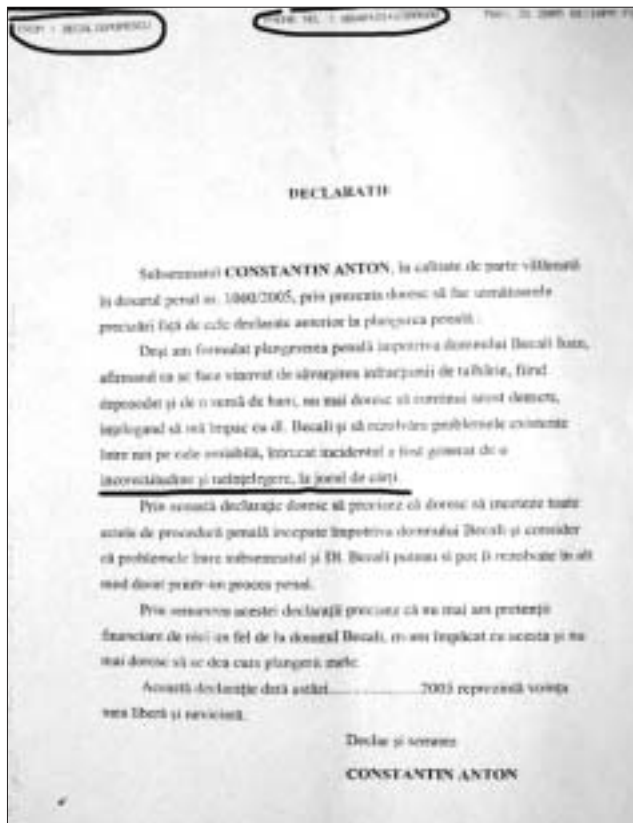
Am jucat de la ora 22.00 până la ora 9.00 a doua zi dimineața, adică 12.01.2005, când eu câștigasem 30.000 de dolari SUA și 12.500 de euro. La acea oră, numitul Becali Ion a spus că vrea să verifice cărțile, astfel că l-a pus pe barman să închidă ușile clădirii și l-a chemat prin telefon pe fratele său, Becali Victor. Acesta a venit, a studiat cărțile de joc și după aproximativ 10 minute a concluzionat că pachetele de cărți cu care jucasem cu fratele său sunt însemnate, deși toate cărțile de joc fuseseră aduse chiar de barmanul clubului, acel Petre, ba chiar că așa fi avut vreo înțelegere cu unul dintre oamenii lui (Constantin, zis «Gati»).“

„M-a amenințat că mă împușcă“

„În acest moment, Becali Ion, zis Giovanni, a început să mă înjure și să mă amenințe că nu plec din casa lui și să-i dau înapoi banii pe care i-am câștigat. Am discutat în contradictoriu până la ora 11.30, timp în care am fost sunat pe telefonul mobil personal de doi cunoscuți, care au auzit prin telefon cuvintele amenințătoare adresate mie de Becali Ion. Aceștia sunt Mustafa Nicu din Giurgiu și Gabi, zis «Giboi», tot din Giurgiu, pe care îi voi aduce ca martori. În final, în jurul orelor 11.30, în ziua de 12.01.2005, Becali Ion, zis Giovanni, m-a amenințat că mă împușcă dacă nu îi dau banii înapoi. Cunoșcându-l din mass-media ca un om cu putere și fiind în clubul proprietatea sa, cu ușile încuiate, m-am speriat și i-am dat sumele de 30.000 de dolari SUA și 12.500 de euro, după care am plecat. Menționez că acel club nu a fost frecventat de public, pe tot timpul jocului aflându-se acolo doar eu, Becali Ion, zis Giovanni, barmanul Petre, Constantin, zis «Gati», un tânăr de aproximativ 18-20 de ani care curăța scrumierele și cei doi amici ai mei, Istrate Paul și Nechita Ștefan.”

Insistențe zadarnice

„După ce am plecat, mai multe zile la rând am încercat să îl conving pe Becali Ion să îmi dea înapoi banii luați prin amenințare, însă acesta a refuzat, ba chiar în ziua de 16.01.2005 (duminică) i-a spus la telefon lui Istrate să fiu mulțumit că nu m-a și bătut. Pentru credibilitatea celor afirmate de mine, vă aduc la cunoștință numerele de telefon mobil ale lui Becali Ion – 0724.56.77.77 și barmanului Petre – 0722.64.74.56, solicitân-

du-vă să ridicăți listele cu numerele de telefon la care s-a vorbit în această perioadă de la cele trei telefoane, respectiv al meu, al lui Giovanni Becali și al lui Petre, barmanul. Solicit, de asemenea, ridicarea cărților de joc de la clubul din Pipera. Mă constitui parte civilă cu sumele de 41.000 de dolari SUA, 14.200 de euro și 80.000.000 de lei.

Pentru dovedirea celor reclamate de mine, mă voi folosi de următoarele probe: martorii indicați în plângere, înscrisuri (listele cu apeluri telefonice), alte mijloace materiale de probă (cărțile de joc etc.).

Pentru verificarea celor declarate, am apelat și la Inspectoratul de Poliție al Județului Ilfov, care ne-a răspuns în felul următor: «La data de 20.01.2005, Constantin Anton din municipiul Giurgiu a depus la sediul Inspectoratului de Poliție al Județului Ilfov plângere penală împotriva lui Ion Becali din orașul Voluntari, sat Pipera, înregistrată sub numărul 1060/20.01.2005, în care reclama că a fost deposedat de acesta, prin amenințare, de o sumă de bani».

O plângere cu conținut identic a fost primită de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Bufta și înregistrată sub numărul 1.081/21.01.2005.

Amenințări la adresa tuturor

Între timp, Becali a început să se războiască și cu jurnaliștii. Declară pe la emisiunile TV unde este invitat că i-ar împușca pe toți, îi numește „jeguri” și „nenorociți”. În schimb, acțiunea începută de Anton Constantin l-a speriat, așa că încearcă totul pentru a scăpa de mâna justiției.

Ultima găselniță a fosului impresar este repetarea obsesivă a faptului că n-a auzit în viața lui

de Constantin Anton, că n-a jucat vreodată pocher cu acesta și, deci, că între cei doi n-ar fi avut loc vreun conflict.

Îată însă ce ne declară Constantin Anton: „În urma unui telefon primit din partea lui Ion Becali, urma să ne întâlnim în barul hotelului Lido, pe data de 29.03.2005. Am mers la ora stabilită și m-am întâlnit cu el, fiind însoțit și de o cunoștință a mea. Becali mi-a spus că nu acceptă să fie de față a treia persoană și că vrea să vorbească doar cu mine. Din discuția cu el am intuit că avea de gând să-mi pregătească un flagrant, pentru că nu accepta să vorbim despre faptul că am participat la petrecerea de ziua sa, că am băut și am jucat cărți, ci întreba doar ce pretenții am, în mod obsesiv. Am refuzat să primesc 5.000 de dolari, pe motiv că, dacă voi accepta, o voi face legal, în prezența avocatului sau la Poliție. Urma să ne întâlnim pe 1 aprilie, pentru a stabili o înțelegere.

Cu o zi înainte, deci pe 31 martie, mi-a transmis telefonic conținutul unei declarații pe care dorea s-o dau și s-o semnez pentru stingerea conflictului. Ulterior, mi-a transmis-o și prin fax, stabilind că dacă sunt de acord cu conținutul acestei declarații să ne vedem pe 01.04.2005. Nu am fost de acord, pentru că nu întrunea condițiile legale, iar eu doresc ca tot acest conflict să se stingă doar în condițiile legii, nu depunând eu o declarație atât de dubioasă”. Iată transcrierea conținutului acestei „declarații”:

„Subsemnatul Constantin Anton, în calitate de parte vătămată în dosarul penal nr 1060/2005, prin prezenta doresc să fac următoarele precizări față de cele declarate anterior în plângerea penală:

Deși am formulat plânge-

rea penală împotriva domnului Becali Ioan, afirmând că se face vinovat de săvârșirea infracțiunii de tâlhărie, fiind deposedat și de o sumă de bani, nu mai doresc să continui acest demers, înțelegând să mă împac cu dl Becali și să rezolvăm problemele existente între noi pe cale amiabilă, întrucât incidentul a fost generat de o incorectitudine și neînțelegere la jocul de cărți.

Prin această declarație precizez că doresc să înceteze toate actele de procedură penală începute împotriva domnului Becali și consider că problemele între subsemnatul și dl Becali puteau și pot fi rezolvate în alt mod decât printr-un proces penal.

Prin semnarea acestei declarații precizez că nu mai am pretenții financiare de nici un fel de la domnul Becali, m-am împăcat cu acesta și nu mai doresc să dau curs plângerii mele.

Această declarație dată astăzi 2005 reprezintă voința mea liberă și nevicată.

Declar și semnez
Constantin Anton“

Vă prezentăm în facsimil documentul, care atestă nu numai faptul că Becali îl cunoaște bine pe Constantin Anton, ci și că între cei doi a avut loc un conflict la jocul de cărți, în urma căruia a fost întocmit un dosar penal pe numele lui Becali. Constantin Anton nu a dat curs propunerii lui Becali, alegând să continue în justiție.

Atenție la antetul documentului! Acesta poartă numele și numărul de telefon al firmei de impresariat sportiv „Becali & Popescu”. Să nu uităm, Gică Popescu, asociat al lui Becali în cadrul acestei societăți, a candidat, propovăduindu-și prin țară moralitatea și corectitudinea, la șefia Federației Române de Fotbal. Și a pierdut, se pare, tot pe mâna lui Becali.

Declarații

„Am pierdut la joc sumele de 6.200 de dolari SUA, 1.700 de euro și 80.000.000 de lei, precum și mașina mea, Dacia Solenza, evaluată la joc la suma de 5.000 de dolari SUA”.

„În jurul orelor 11.30, în ziua de 12.01.2005, Becali Ion, zis Giovanni, m-a amenințat că mă împușcă dacă nu îi dau banii înapoi. Fiind în clubul proprietatea sa, cu ușile încuiate, m-am speriat și i-am dat sumele de 30.000 de dolari SUA și 12.500 de euro, după care am plecat”.

Anton Constantin,
reclamantul lui Becali
C. D.

Nota Bene

Scandaluri în care a fost implicat Giovanni

Certurile în care a fost parte omul de fotbal au fost nenumărate, dar unele dintre ele s-au transformat în bătăi și scandaluri.

Octombrie 2003. Scandal mare în zona rezidențială Pipera. Primarul comunei Voluntari, Florentin Pandele, și omul de afaceri Giovanni Becali au intrat într-un conflict care s-a lăsat cu un certificat medico-legal, o plângere la poliție și cu zeci de amenințări. „Totul a început acum o lună, când am făcut referendum ca Voluntariul să devină oraș și să păstreze Pipera. Becali voia să rupă zona de sub administrația Voluntariului și de atunci mă amenință că vine cu oamenii lui și mă zboară. Voia să-și facă afacerile lui ne-

stingherit. (...) Atunci a venit din spate și a tăbărit cu pumnii pe mine. Nu m-a biruit și a pus mâna pe pietre. A reușit să mă lovească la mână. Apoi a încercat să-mi dea în cap cu un hârleț”, povestea primarul Pandele. Primarul mai spune că, după lovituri, Becali l-a amenințat cu moartea.

Și Mitică Dragomir, președintele Ligii Profesioniștii de Fotbal, recunoștea că a avut relații extrem de tensionate cu Ioan Becali, fiind chiar la un pas de bătaie. „Cu Giovanni Becali m-am alergat cu mașinile prin București, dar el a fost bărbat și nu s-a legat de familie”, declara, pe un post de televiziune, Mitică Dragomir.

top secret

Agentii noștri ilegali – adevărații 007 (XXVI)

– Biografia reală (continuare) –

Am ajuns la Buzău pe la prânz. Primii care ne-au felicitat au fost mama și sora lui Florin, Alina, fata care la agapă îmi zdrobise pentru prima oară inima și pe care într-un fel o abandonasem, pentru un timp, pentru a mă pregăti în vederea examenului la facultate. Amândouă aflaseră de rezultatele noastre de la unchiul lui Florin, care le sunase cu o seară în urmă și le comunicase succesul.

Întâlnirea cu ea m-a răscolotit puțin, pentru câteva clipe, dar m-am abținut, căci știam că o voi revedea peste circa o săptămână, când urma să ne vedem toți colegii care reușiseră la facultate. Florin îmi promisese că la întâlnire urma să vină și Alina, așa că-mi păstram energia sentimentală pentru ceea ce urma să vină. Mi se părea mai romantic și mai natural. Ne-am îmbrățișat oricum, apoi ne-am despărțit, urmând să ne revedem în curând. De la Florin am plecat spre casă. Dl. Andreescu s-a oferit să ne ducă personal cu mașina până la Pleșcoi. Afirmă că merităm și eu și Silviu, și nu greșea. Florin s-a hotărât să meargă și el, așa că am plecat în aceeași echipă spre părinți, care așteptau emoționați rezultatele examenului.

Am aranjat cu Florin și Silviu să-i contactăm pe toți colegii noștri peste câteva zile și să organizăm o a doua agapă, a învingătorilor. Așa-zisa agapă a fost stabilită cu două săptămâni mai târziu, într-o sâmbătă

Drumul a fost scurt, ca de obicei, dar mi s-a părut mai lung ca niciodată. Ai mei erau toți acasă: mama, tata, fratele și sora mea, Veronica. După câteva minute au mai apărut, ca din senin, și unchiul Valerică și mă-

Încercam să ghicesc la ce se gândea, dar ceva din inimă mă oprea să sparg liniștea clipelor care se opriseră între noi și care dădeau revederii noastre o emoție reciprocă și de o putere extraordinară

spun. Poate vei avea ocazia să îți-o dovedesc în curând. N-o mințeam.

tușa Ana. După cum zâmbeam, toți cei sosiți și-au dat seama foarte ușor că nu puteam să fim decât învingători. Succesul nostru a fost udat întâi cu lacrimi

curenții noștri, despre profesori, dar mai ales despre cheful nostru ulterior din Herăstrău. Și cheful de acasă s-a prelungit până seara târziu. Dl. Andreescu s-a întreținut cu maică-mea, taică-miu și unchiul Valerică, iar eu cu Florin, Silviu, fratele și sora mea. Au plecat aproape de miezul nopții. Am aranjat cu Florin și Silviu să-i contactăm pe toți colegii noștri peste câteva zile și să organizăm o a doua agapă, a învingătorilor. Așa-zisa agapă a fost stabilită cu două săptămâni mai târziu, într-o sâmbătă, în același loc cu prima. Florin s-a ocupat de toate, de local, de provizii, de muzică

și de restul. Convocatorul a fost destul de mare, ținând cont de numărul de colegi care reușiseră, dar și de toți profesorii noștri care, în majoritatea lor, intraseră în vacanță și nu plecaseră în concediu.

A fost un sfârșit de iunie de neuitat. Un amestec de bucurie, de satisfacții și vise împlinite, de trecerea unei bariere în viața de adolescenți, de punctarea unei alte benzi pe autostrada noii noastre vieți – viața de studenți. Era ca un bilanț supus examenului împlinirii, examenului curajului de a bate cu încredere la poarta unei noi încercări.

nostru și la care nu apelasem niciodată. Florin, colegul și prietenul meu, mi-a creat însă cea mai plăcută surpriză, aducându-mă cu el și pe Alina.

O văzusem când revenisem din București și nu credeam că va veni la întrunirea noastră, dar eram sigur că dacă a făcut-o, a făcut-o pentru mine. Alina era la fel de frumoasă ca în seara de la agapă, frumoasă, sinceră și naivă. Naivitatea celor șaisprezece ani pe care-i împlinise de curând.

Când s-a apropiat, ochii ei verzi strălucneau de bucurie, iar gura i se deschise într-un zâmbet prietenos și cucuritor:

Alina era la fel de frumoasă ca în seara de la agapă, frumoasă, sinceră și naivă. Naivitatea celor șaisprezece ani pe care-i împlinise de curând

Reușisem la facultate și mi se părea că intrasem în palatul viselor, care era imens de mare dar și de necunoscut, cu un milion de poteci și de capcane.

La București reușiseră foarte puțini. Exigențele erau mai mari și cei mai mulți fugiseră la Iași, Brașov și câțiva la Timișoara. Toți am fost, toată noaptea, veseli și hipnotizați parcă de frenezia succesului pe care-l dobândisem cu puțin timp în urmă acum ne îmbăta, curgând năvalnic dint-un izvor fermecat. Un izvor din care curgeau spre necunoscut și cei mai frumoși ani ai tinereții noastre, un izvor pe care-l descoperisem parcă atunci, dar care existase în subconștientul

– Mă bucur că te văd Cristi, te felicit încă o dată pentru succesul de la București! Mi-a fost tare dor de tine în perioada în care nu ne-am văzut.

– Iartă-mă, Alina, eu sunt de vină, dar a trebuit să fac un efort enorm de mare ca să ajung aici. Poate că sacrificiul a meritat amplexarea efortului, iar timpul pe care îl avem înaintea noastră va reuși să compenseze toate clipele pe care le-am fi putut petrece împreună. Peste puțin timp vei trece și tu prin aceleași momente și vei înțelege mai bine ce s-a întâmplat. Și mie mi-a fost tare dor de tine. M-am gândit tot timpul la tine, dar n-am avut cum să îți o-

În toată perioada în care n-o văzusem o simțeam tot timpul în mintea mea, dar îmi impusesem să resping un timp ideea iubirii. Trebuia să învăț și să reușesc iar visul se împlinise.

O priveam în ochi iar amintirile de la prima și ultima noastră întâlnire mă invadară blând, dar plăcut, dându-mi o satisfacție într-un amestec de nevinovăție și o ușoară culpabilitate nedeslușită și curioasă.

Încercam să ghicesc la ce se gândea, dar ceva din inimă mă oprea să sparg liniștea clipelor care se opriseră între noi și care dădeau revederii noastre o emoție reciprocă și de o putere extraordinară.

Ne pierdusem amândoi într-o muțenie ciudată, dar plăcută. Poate că zeita iubirii pusese un lacăt pe buzele noastre fierbinți care așteptau sărutul dorit cu atâta ardoare. Am mângâiat-o pe obraz, am prins-o apoi de mână și am început să dansăm pe ritmul melodiei lente care tocmai se revărsa în toată grădina restaurantului. Alina își lăsă capul pe umărul meu și mă strânse puternic. Când i-am atins obrazul i-am simțit lacrimile calde care-i inundau ochii și-i dogoreau și pe buze. Am sărutat-o cu cea mai puternică pasiune pe care o trăisem până în clipele acelea. Mi-a răspuns cu aceeași pasiune, cu aceeași dorință. Amândoi eram parcă drogați de fericirea care ne cuprinsese instantaneu. Trăiam un sentiment ciudat de iubire și speranță, de încredere, de început de vis cu capcane nebănuite și necunoscute în spirit și în suflet, în cupola fericirii neîmplinite, toate ca niște fantome cu aer de credință, de legendă fără contur și fără sfârșit.

Simțeam inima cum îmi bate puternic, gata să explodeze, mânăta de un singur gând, o singură dorință: să vină cât mai curând ziua în care Alina să ajungă lângă mine la București, iar sămânța iubirii noastre să încolțească acolo, în lumina reflectoarelor destinului și în aplauzele milioanei de spectatori anonimi: muzica, stălucirea stelelor și parfumul florilor. (va urma)

SORIN V. TEODORESCU

anchetă

Structura mafiei organizate

Din nefericire, relațiile României cu Moldova nu au fost dintre cele mai apropiate în ultimii ani. Dovada este faptul că mare parte dintre români nu cunosc nici măcar cine este președintele Moldovei, cu atât mai puțin ce se întâmplă peste Prut. Prezenta analiză studiază conexiunile existente între factorii politici din sfera actualei sau fostei puteri din Republica Moldova și criminalitatea economico-financiară (denumită în mod convențional „mafia albă”). Ea este parte componentă a unei abordări complexe ce include influența factorului etnic, relațiile cu structurile crimei organizate internaționale, „mafia neagră” (colectorii de taxe de protecție, traficanții de droguri și materiale radioactive, prostituția, criminalitatea propriu-zisă).

Model rusesc

Se pot trage următoarele concluzii cu caracter general:

Structura grupurilor mafiei organizate din Republica Moldova copiază modelul rus în domeniu: liderul grupului, adjunctul, sistemul de securitate internă (alcătuit din agenți care raportează direct liderului).

Specificitatea grupurilor crimei organizate din Republica Moldova constă în faptul că, în timp ce grupările ruse au un compartiment de relații politice „de acoperire”, grupurile de aici sunt controlate și conduse efectiv de politicieni. Se poate deduce de aici că mafia din Moldova nu a atins stadiul de maturitate, definit prin răsturnarea ierarhiei – grupul criminal controlează și șantajează oamenii politici.

În timp ce componentele mafiei negre din diverse grupări își dispută spații și perimetre (în Chișinău există cel puțin opt asemenea zone), componentele „mafiei albe” acționează uneori concurențial, în sectoare economice de ordin strategic (sectorul economic, comerțul cu petrol, alcool, zahăr, industria hotelieră etc.). Nu există indicii cu privire la o conducere „federală”, de tipul „Cupolei” italiene.

Cinci grupări mari

Practic, fiecare grupare dispune de relații (oameni fideli) în toate instituțiile statului (Ministerul Securității Naționale, Ministerul de Interne, Procuratură, Justiție etc.). Acest fapt face imposibilă o acțiune de eradicare eficientă din partea statului. De altfel, și alte date vin în sprijinul ideii că nu există și nu poate exista o voință politică în sensul menționat, anumite acțiuni sporadice având o cu totul altă semnificație.

Din unghiul pus în discuție – al legăturilor unor importanți oameni politici cu „mafia albă” – se relevă cinci mari grupări: gruparea „Voronin”, gruparea „Snegur”, „Andronic”, „Matei”, „Sangheli” și „Lucinschi”. Aceste grupări își dispută un procent important al economiei Republicii Moldova.

Gruparea Voronin

Figuri de prim-plan: Vladimir Voronin, Oleg Voronin, Vasile Iovv, Piotr Sosev, Ion Guțu. Gruparea posedă o serie de firme constituite atât în Mol-

dova, cât și în România, Elveția și Gibraltar. Cea mai mare pondere în

sfera afacerilor o are exportul de zahăr, domeniu în care se poate spune că gruparea deține monopolul.

Vladimir Voronin, președinte al Partidului Comunist, reales de curând ca președinte al țării, a fost acuzat că s-a implicat în deturarea unor ajutoare umanitare din China, în special medicamente. Se spune că a vândut aceste ajutoare în Moldova și Rusia, în august 1997, iar banii obținuți ar fi fost transferați în conturi personale. A existat și varianta că aceste ajutoare ar fi reprezentat ajutorul camuflat al Chinei pentru campania electorală. Și vorbim aici de spre 12 milioane de dolari.

Aceleași acuzații i s-au adus cu prilejul sosirii unui ajutor umanitar din Cuba, ajutor destinat spitalelor din Moldova. Patru mii de tone de zahăr cubanez au fost vândute în Kaliningrad, prin aceeași filieră.

Oleg Voronin

Considerat unul dintre cei mai puternici oameni de afaceri din Moldova. Este asociat la următoarele firme: „Asociația Zahăr”, din Chișinău, „Metal – Market”, tot din Chișinău și „M.S.I. Trading LTD”, din Iași. Tot la Iași, Oleg Voronin avea închiriate șapte depozite en

gross, folosite pentru exportul în România a 25-30 de mii de tone de zahăr anual. În plus, deține controlul la firma mixtă româno-moldoveană „Dae-woo”, din Chișinău. De asemenea, există date cu

privire

Ministerul a plătit 4,23 milioane USD pentru un echipament care costa, real, aproximativ 3,3 milioane. Și soția lui Iovv, Taisia, deține 90% din societatea „Autobussines” din Bălți, iar societatea de stat „Universal-Autoservice” din aceeași localitate a fost privatizată fraudulos, susțin surse

din zonă, în favoarea soției de demnitar. Apar, totuși, și câteva conexiuni importante: una, între grupările Voronin și Lucinschi, în cazul Fininconbank, unde Oleg Voronin era vicepreședinte, iar Ion

Sturza, om de afaceri din

la privatizarea frauduloasă a unei fabrici de vinuri din Volgograd, în favoarea aceluiași Oleg.

Vasile Iovv

Fost ministru al Transporturilor, a semnat în 1997, în calitate sa de demnitar, un contract cu firma „Supercom”, cu privire la achiziționarea aparatului de comunicații necesară ministerului pe care îl conducea. Firma cu pricina aparținea, probabil absolut întâmplător, fiului său, Dumitri Iovv.

Ministerul a plătit 4,23 milioane USD pentru un echipament care costa, real, aproximativ 3,3 milioane. Și soția lui Iovv, Taisia, deține 90% din societatea „Autobussines” din Bălți, iar societatea de stat „Universal-Autoservice” din aceeași localitate a fost privatizată fraudulos, susțin surse

din zonă, în favoarea soției de demnitar. Apar, totuși, și câteva conexiuni importante: una, între grupările Voronin și Lucinschi, în cazul Fininconbank, unde Oleg Voronin era vicepreședinte, iar Ion

Sturza, om de afaceri din

grupul lui Lucinschi, președinte al Consiliului de Administrație, iar cealaltă între grupările Voronin și Sangheli, prin intermediul lui Piotr Șosev, patronul unei firme care împarte monopolul cu firmele lui Sangheli în domeniul importului de benzină și derivate petroliere.

Gruparea Snegur

Figuri de prim-plan: Boris Birstein, Artur Gherman și Grigore Cușnir. Despre cel care aduce banii, Boris Birstein, Komsomolskaia Pravda a publicat o serie de informații care demonstau legăturile acestuia cu fostul K.G.B. și fondurile P.C.U.S., care urmau să fie transferate în străinătate după căderea de la putere. Firma sa, T.K.L., a creat o soră geamănă în Elveția, cu aceeași structură

a acționariatului, prin care s-au întocmit documente justificatoare în cazul unor fraude. Afacerile derulate ilegal aveau drept suport alcoolul. Firma din Moldova cumpăra alcool pe care urma să-l transporte în Elveția. Alcoolul era, însă, îmbuteliat în țara vecină și vândut în Rusia. Mai multe persoane cu funcții înalte în administrația țării acopereau urmele și aduceau banii în Moldova. Natalia Gherman, fiica lui Mircea Snegur, a fost reținută pe aeroportul din Moscova pentru că avea asupra sa mai multe sute de mii de dolari.

Concernul Seabeco Moldova

Reprezintă o altă verigă importantă din lanțul manevrat de gruparea Snegur. Societatea Seabeco Moldova a fost înființată „în scopul exploatării raționale” a fostului hotel al P.C. al R.S.S.M. În decretul de înființare figurează faptul că societatea poate desfășura orice tip de activități economice fără a fi supusă vreunui tip de impozitare. În plus, Guvernul R.M. se

obliga să asigure „prin garanții financiare, juridice și administrative, a tuturor intereselor societății, a mijloacelor financiare și a bunurilor”. La scurt timp după această asociere, Boris Birstein a fost numit președinte al Consiliului Economic Superior al Republicii Moldova, iar ginerele lui Mircea Snegur, care deținea funcția de viceministru însărcinat cu relațiile economice externe a fost numit la conducerea firmei Seabeco Moldova. Se apreciază că Moldova a pierdut, prin această asociere, câteva milioane de dolari.

Din nou conexiuni

În cazul T.K.L. – Bancosind, se realizează legătura cu gruparea Andronic. La intervenția acestuia, T.L.K. a primit credite preferențiale de mai multe miliarde de lei. De asemenea, Bancosind a acordat T.L.K. certificate false privind repatrierea valutei pentru producția exportată. De altfel, ne-

Vladimir Voronin

din Republica Moldova

Vasile Iovv

Nicolae Andronic

Valeriu Matei

repatrierea valutei din exporturi este una dintre infracțiunile foarte răspândite în Moldova. Și cu gruparea Sangheli s-a făcut o legătură. Unul dintre oamenii de casă ai lui Boris Birtein, cofondator al T.L.K., E. Leliakov, a înregistrat la Moscova firma „Rostok”. Cu ajutorul lui Iovv, „Rostok” a obținut dreptul de a stinge datoriile Di-recției Căilor Ferate din R. Moldova către Ministerul căilor ferate din Rusia, în valoare de aproximativ 10 milioane de franci elvețieni. Rolul determinant în această afacere l-a avut fostul vicepremier V. Cunev, care face parte din gruparea Sangheli și care facilitează preluarea și exportul în Rusia a unei cantități uriașe de zahăr moldovenesc. „Rostok” a uitat să mai plătească ceva furnizorilor. Autoritățile au deschis un dosar la Procuratura Chișinău, dar n-a fost luată nici o măsură, dosarul rămânând uitat prin sertare.

Gruparea „Andronic”

Gravitează în jurul Bancosind și al Societății Mixte Moldo-Germane „Germol”. Unele informații vorbesc de

întreținerea de către Andronic a unei grupări paramilitare care este folosită atât în sfera politică, cât și în cea economică. După unele aprecieri, gruparea Andronic este profilată nu atât pe afaceri ilegale, cât pe traficul de influență și șantaj. Se dețin de asemenea informații că Andronic a primit de la „Germol” un Nissan Pajero, în valoare de 52.000 USD. Firma se află în legătură cu grupul T.L.K. pe spațiul comerțului cu alcool.

Bancosind

În urmă cu câțiva ani, banca a obținut un credit în valoare de 1,8 milioane de dolari din Israel, cu o dobândă de 6%. În secret, banca a emis apoi acțiuni pentru această sumă, care au revenit aceluiași persoane care acordaseră creditul. În colaborare cu Serafim Urecheanu, pe atunci primar al Chișinăului, Bancosind a acordat primăriei creditul în valoare de 1,8 milioane USD, dar cu o dobândă de 12%, pentru achiziționarea de autoturisme din Israel. Nu mai este de mirare că furnizorii autoturismelor sunt aceeași care au acordat creditul cu cântec.

Gruparea „Matei”

Figuri de prim-plan: Valeriu Matei și Gheorghe Străișteanu. După toate informațiile, constituirea acestei grupări a avut loc cu 7-8 luni înaintea alegerilor trecute, la sugestiile unor ofițeri superiori din cadrul serviciilor de informații ale Moldovei, prieteni buni de-ai lui Valeriu Matei. Un ziarist de la săptămânalul „Mesager” al Partidului Forțelor Democratice, considerat „om de legătură” al lui Matei cu ofițerii respectivi chiar a făcut unele declarații în acest sens. O dovedește și faptul că Valeriu Matei s-a remarcat de-a lungul campaniei electorale prin cele mai bune informații pe care le avea despre activitățile ilicite ale grupărilor Snegur, Voronin și Sangheli. Valeriu Moraru este președintele companiei „Staff Group”, din Moldova. Firma sa a achiziționat în capitala Moldovei două hoteluri: „Moldova” și „Chișinău”. Acestea au fost închise, renovate și transformate în unutăți de cazare de lux. După unele estimări, compania dispune de peste 25 milioane de dolari pentru investiții în unutăți de cazare de lux. Se pare că

Nota bene

Structura grupurilor mafiei organizate din Republica Moldova copiază modelul rus în domeniu: liderul grupului, adjunctul, sistemul de securitate internă (alcătuit din agenți care raportează direct liderului). În timp ce componentele mafiei negre din diverse grupări își dispută spații și perimetre (în Chișinău există cel puțin opt asemenea zone), componentele „mafiei albe” acționează uneori concurențial, în sectoare economice de ordin strategic. Vladimir Voronin, președinte al Partidului Comu-

nist, reales de curând ca președinte al țării, a fost acuzat că s-a implicat în deturnarea unor ajutoare umanitare din China, în special medicamente. Serghei Lucinschi, fiul fostului președinte, este apreciat de unele persoane avizate drept capul comerțului cu alcool și băuturi alcoolice pe relația Rusia. De altfel, el locuiește la Moscova. A fost implicat și într-un scandal public legat de obținerea frauduloasă a licenței pentru șampania „Yves-Roche”, prin șantajarea deținătorului legal.

bunii au venit din Ucraina și se încearcă crearea unui monopol pe piața hotelieră din Moldova.

Gheorghe Străișteanu este proprietarul companiei „Gatalan”, deținătoare de stații de benzină la nivel occidental, a unui post de televiziune și mai multor magazine. Ceilalți „oameni de afaceri” care se ocupau de contrabanda cu benzină l-au eliminat treptat din afaceri, situația sa financiară deteriorându-se o dată cu trecerea timpului. A candidat pe listele electorale ale P.F.D., dar n-a reușit să obțină mandatul dorit. Datorită poziției lui Valeriu Matei, gruparea este în ascensiune.

Gruparea „Lucinschi”

Ion Sturza este deținătorul pachetului majoritar și președintele „Incon Group”, dar și președintele consiliului de administrație al „Fininconbank”. Datorită fostului președinte moldovean, grupul „Incon” a reușit să obțină de la Corporația Financiară Internațională un credit în valoare de 22 milioane USD, bani destinați rețehnologizării fabricilor de sucuri și conserve achiziționate de această firmă de la stat. Nu este de mirare că „Incon” deține monopolul pe sectorul industriei sucurilor naturale și a con-

servelor de legume și fructe. Se spune că acest monopol a fost creat prin privatizarea frauduloasă a fostelor fabrici de stat din domeniu, cu sprijinul lui Petru Lucinschi.

Serghei Lucinschi, fiul fostului președinte, este apreciat de unele persoane avizate drept capul comerțului cu alcool și băuturi alcoolice pe relația Rusia. De altfel, el locuiește la Moscova. A fost implicat și într-un scandal public legat de obținerea frauduloasă a licenței pentru șampania „Yves-Roche”, prin șantajarea deținătorului legal.

C. D.

Petru Lucinschi

Andrei Sangheli

Mircea Snegur

scurtcircuit

Justiția – mită, corupție sau incompetență?

Recenta rotație de cadre la Consiliul Superior al Magistraturii pare să fie de bun augur. Ea vine să întregască măsurile de reformare a Justiției române începute în 2005 de actualul ministru – Monica Macovei, în condițiile în care carențele activității judecătorești și în mod deosebit a celei desfășurate de unii procurori, cresc de la o perioadă la alta, de la un an la altul, pătând instituția în sine și mângind, până la miros cu iz de corupție și complicitate la unele din marile infracțiuni, numele, sau mai bine zis deja renumele, unor procurori controversați în mass-media, dar și în cercurile interne de interes.

Iulian Gâlcă (foto, jos) – noul președinte ales al CSM, împreună cu Cristian Deliorga, noul vicepreședinte, vor avea, după cum anunță barometrul activității judecătorești și al corupției magistraților, sarcini deosebit de dificile, cu atât mai mult cu cât, așa cum afirma chiar ministrul Justiției, „magistrații sunt corupți chiar și la Înalta Curte de Casație și Justiție” și probabil chiar și în CSM și la celelalte nivele din subordine, am adăuga noi fără să greșim.

Nu greșim, pentru că în ultimul timp mass-media a semnalat numeroase cazuri de corupție înregistrate în rândul magistraților, fie ei judecători, fie procurori, din diverse structuri ale Justiției. Și n-au fost puține. În aceste condiții, omul de rând rămâne, în ultimă instanță, o victimă nevinovată a mecanismului orb al Justiției, mecanism stricat de cele mai multe ori în mod conștient chiar de cei puși să-l unșă și să asigure funcționarea lui continuă, dar corectă, fără abuzuri, fără presiuni fizice și psihice, fără panică, dar mai ales fără erori judiciare. Numărul acestor victime ar trebui să scadă vertiginos sau să dispară, întrucât suspiciunile privind adevărata apartenență a unor magistrați corupți lasă multe semne de îndoială și cresc progresiv în raport cu puținele cazuri de corupție înregistrate și soluționate sau nesoluționate, dar aflate încă în suspans pe masa de lucru a judecătorilor.

„CSM are o imagine șifonată, uneori pe drept, alteori pe nedrept”

„CSM va trebui să-și facă ordine în propria ogradă”, afirma președintele statului de curând. Va fi o sarcină grea dacă ținem cont de faptul că în sistem rămân în continuare aceiași oameni, unii dintre ei făcând parte din categoria celor care creează panică și presiune prin modul defectuos de aplicare a legii și de folosire a pârghiilor acesteia. Ne întrebăm dacă noul președinte CSM, secondat de proaspătul vicepreședinte, va fi mai bun decât Dan Lupașcu? Ne întrebăm dacă Iulian Gâlcă va reuși să devină un Wilhelm Tell al vremurilor noastre și să îndrepte arcul

Justiției mai întâi în ograda pe care o păstorește, după care să treacă în pădurea deasă a corupției la nivelul coniferelor? Oare în cine va trage mai întâi și ce otravă va folosi pentru săgețile sale? Care-i vor fi primele victime: iepurașii, aricii sau urșii, gheparzii și leii, animalele cu blană mai scumpă, dar falsă? Pădurea este încă mare, dar ne lipsesc adevărații și curajoșii vânători.

„CSM are o imagine șifonată, uneori pe drept, alteori pe nedrept”, a afirmat noul președinte al instituției. Așa este, pentru că au fost și mai sunt cazuri când structuri ale acesteia au mușamalizat cazuri de corupție ale unor magistrați din ograda proprie. Marius Vasile, spre exemplu, unul din magistrații orbi ai Justiției, rămâne deținător incontestabil a mai multor dosare penale cu erori judiciare foarte grave pentru categoria care-l definește, și la propriu și la figurat, ca «muşcă neghioabă la încadrări judiciare». Legăturile sale obscure cu mafia sectoarelor 3 și 4 murdăresc jalnic verigile lanțului Justiției Române, cu rea-credință și cu bună știință din partea sa în dosare (vezi cazul Inimăroiu) mai puțin sau foarte mult

controversate cu evidentă tentă de comandă politică sau de grupuri mafioate, și, de ce nu, din comenzi profesionale din același eșalon.

Grav abuz pe linie justițiară

Despre profesionalismul lui Marius Vasile s-a consumat multă cerneală în presa scrisă. Magistratul Marius Vasile a rămas celebru în cazul Inimăroiu – primarul actual al Sectorului 4 – prin modul defectuos în care a început și continuă, cu impertinență, urmărirea penală.

Marius Vasile și colegul său, Ștefan Bălănescu, la fel de „competent” în materie de drept penal și drept procesual penal, ambii procurori la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4, au rămas celebri prin modul în care au început urmărirea penală în cazul Inimăroiu, în dosarul penal nr. 10.951/P/2005.

Cazul a fost și încă mai este mediatizat ca exemplu de un grav abuz pe linie justițiară, pentru numeroasele încălcări ale dreptului penal și de procedură penală.

Primarul Inimăroiu și ceilalți patru colegi de echipă sunt acuzați pe nedrept pentru abuz

Adrian Inimăroiu, Primarul Sectorului 4

în serviciu cu consecințe grave privind înstrăinarea unui spațiu comercial pe timpul ex-primarului Vasile Mihalache.

Cazul se judecă la Judecătoria Sectorului 4, unde se știe deja că în speță nu există încă nici o parte vătămată și nici măcar nu apare nici un prejudiciu, în consecință până în prezent nu există nici o infracțiune. Singura probă pe care cei doi „justițiar” „celebri” o aduc „grupului” Inimăroiu este perimată, ca și autorul ei.

Cei doi procurori invocă o expertiză contabilă a unui expert trecut demult de vârsta se-

nectuții, expert care pentru modul defectuos în care a analizat situația reală, de fapt, existentă, și a întocmit concluziile a fost aspru sancționat de forul superior – CECAR – fiind deja exclus din rândurile experților autorizați.

Lipsa de profesionalism a celor doi magistrați și numărul mare de anomalii din dosarul Inimăroiu lasă mult de dorit pentru întreaga Justiție Română și ridică multe semne de întrebare privind nu doar actul justiției în sine, dar mai ales moralitatea magistraților implicați și legăturile acestora cu anumite

grupuri de interese ale vechii conduceri a Primăriei Sectorului 4, precum și ale altor grupuri de interese politice actuale sau financiare.

Nimic nu se schimbă

Presa a mai scris despre acest caz și despre bubele celor doi procurori, dar urechile care trebuiau să rămână pe recepție au fost tot timpul astupate. Nimeni nu știe de ce, dar niciodată nu este prea târziu să aflăm adevărul. A fost sesizată și Comisia de disciplină a Consiliului Superior al Magistraturii, dar se pare că ancheta administrativă împotriva celor doi magistrați n-a avut busola necesară și s-a pierdut sau s-a lovit de bariera jocurilor oculte existente în acest dosar și la acest for. Sancțiunile care trebuiau aplicate pentru gravele abuzuri ale celor doi procurori au devenit doar niște fantome, care probabil că bănuie prin încăperile CSM și prin visele coșmar ale acestora, tot așa cum bănuie prin dosarul întocmit de ei persoana-fantomă cu domiciliu pe un teren viran care a făcut plângerea penală împotriva primarului Inimăroiu și a celorlalți patru consilieri, toți nevinovați, dar cu aparență de infractori notorii.

Actul în sine este un fals ordinar, dar pentru cei doi magistrați este, deocamdată, un motiv judiciar de începerea urmării penale.

În numărul viitor vom prezenta și legăturile celor doi procurori, precum și pe cei care-i acoperă și-i protejează. (va urma)

SORIN V. TEODORESCU

dezvăluiri

Acțiuni secrete: Loja „P2” în România

Prăbușirea Băncii Dacia Felix – un dezastru premeditat

În episodul precedent al serialului consacrat dosarului Banca Dacia Felix am prezentat veriga mafiotă și disident masonică a acestei tenebroase afaceri. Am calificat drept tenebroasă afacerea Dacia Felix, întrucât în timpul documentării jurnalistice am observat că pentru a fi distrusă banca respectivă și evident pentru a fi sustrate importante sume de bani s-a lucrat conform unui plan bine conceput și bine executat.

Pe scurt, am putea rezuma întreaga afacere mergând pe următoarea schemă:

– un grup de persoane de bună intenție hotărâște la începutul anilor '90 înființarea unei bănci românești cu sediul la Cluj, pentru a sprijini dezvoltarea procesului de privatizare în Transilvania. Inițiativa, de mare succes în perioada de activitate a Băncii Dacia Felix, este „căpușată” prin apariția între investitori (!!) a dubiosului personaj Ion Ilie Mania, om de afaceri italian de origine română. Nu vom reveni asupra biografiei ciudatului și suspectului

personaj, mulțumindu-ne să amintim că Mania s-a infiltrat în anturajul Parchetului General și al conducerii MAI, respectiv al fostului ministru Doru Ioan Tărăcilă. În continuare a fost atras în calitate de principal investitor Sever Mureșan, președinte al grupului SM Invest.

Totul pentru bani

Prin mecanisme complexe, banii investiți de Sever Mureșan dispar încet, dar sigur în conturi deocamdată necunoscute. Conform unor date și informații de ultimă oră, fostul președinte al Băncii Dacia Fe-

lix, Ion Sima, ar cunoaște cel puțin unele dintre conturile în care au dispărut banii de la Banca Dacia Felix. Cum Sever Mureșan intuiește la un moment dat gigantică escrocherie pusă la cale de Mania și Sima,

aceștia îl denunță penal și prin anumite complicități îi determină arestarea în Elveția. Pentru a se șterge complet urmele, banca este preluată de grupul de israelieni condus de Fredy Robinson.

Ce ne determină să insistăm asupra unui adevărat complot în cazul Sever Mureșan? În primul rând alegerea de către Ion Ilie Mania a avocatului Charles Poncet, care să apere la Geneva interesele Băncii Dacia Felix, față de Sever Mureșan. Cine este însă avocatul Charles Poncet? Un apropiat al lui Licio Gelli, șeful logii masonice „P2” ai cărei membrii au făcut parte din rețeaua de spionaj Gladio și au fost suspecți de autoritățile italiene pentru că ar fi vrut să dea o lovitură de stat.

Un mason apropiat de comuniștii români

Gelli nu era un necunoscut în cercurile serviciilor secrete din România. Până în 1989, Licio Gelli, în calitate de om de afaceri, a avut relații privilegiate cu România și prin unul dintre oamenii săi de încredere, Giancarlo Elia Valori, a publicat în Italia operele lui Nicolae Ceaușescu. Există documente din arhiva fostei securități care demonstrează infiltrarea grupului Gelli – Elia Valori în anturajul fostului CC al PCR, precum și în Ministerul de Externe, în anturajul lui Ștefan Andrei.

Conducând loja masonică disidentă PL, frecventându-l personal pe Nicolae Ceaușescu, după revoluția din decembrie

1989 s-a lansat ipoteza că fostul secretar general ar fi fost inițiat de Gelli în masonerie.

În anii '80, Gelli a fost acuzat de fraudă fiscală și de falimentarea Băncii Ambrosiano, după un model care va fi aplicat ulterior și în cazul Băncii Dacia Felix.

După evenimentele din 1989, Licio Gelli a revenit frecvent în România și este demn de remarcat că în 1995, când Dacia Felix intrase în criză, a făcut cel puțin zece vizite în țară.

Mafia italiană dorea Transilvania

Revenind la avocatul Charles Poncet, angajat de Mania împotriva lui Sever Mureșan, acesta fusese condamnat la doi ani închisoare pentru întocmirea unor documente false ne-

cesare pentru acoperirea unor tranzacții inexistente de 10 milioane dolari SUA, primiți de un colaborator de încredere de la Licio Gelli pe un cont elvețian.

Putem afirma că, spre deosebire de alte fraude și dezastru bancare, în cazul Dacia Felix nu se poate vorbi despre credite neperformante și doar într-o mică măsură despre clientela politică.

Banca Dacia Felix a fost distrusă premeditat prin contribuția unor cercuri externe pentru a putea fi mai ușor asigurată implementarea în Transilvania a unor elemente aparținând cercurilor mafioate din Italia. Să fie o întâmplare că majoritatea investițiilor și intereselor oamenilor de afaceri italieni sunt localizate în Ardeal și Banat?

GEORGE DORŢI

util

Legea obligă, dar nimeni nu ține cont de ea

Cine își face casă trebuie să construiască și un adăpost în caz de calamități

Protecția Civilă trebuie să dea aprobări pentru construirea unui imobil. Interesant este, însă, că avizul Protecției Civile este obligatoriu și pentru construcția unui balcon. Probabil pentru a vedea dacă te poți adăposti sub el atunci când ăia din cer dau cu bombardeaua.

Protejarea populației

În fiecare an ne confruntăm cu inundații sau înzăpeziri, în fiecare an este găsită muniție neexplodată rămasă printr-o curte sau pe câmp, rămasă din al doilea război mondial, de la o tragere sau de aiurea. Unii reacționează așa cum trebuie când sunt puși în asemenea situații, alții își pierd capul sau dau din colț în colț. Câți dintre noi știu cum trebuie să procedeze în cazul unui accident chimic, biologic sau, Doamne ferește, nuclear? Câți dintre noi știu că în caz de război își au locul lor într-un anumit adăpost de protecție civilă? Câți știu cum trebuie să se comporte după ce au ajuns acolo? Foarte puțini.

Adăpostul – metrou

Există adăposturi comune și adăposturi individuale. Cele individuale trebuie să le construiască fiecare persoană care își face o casă. Așa spune legea. Problema este cu cele comune, prezente și necesare în marile aglomerări urbane. În Capitală, de exemplu, adăposturile cele mai performante și încăpătoare sunt stațiile de metrou. În caz de război, se transformă automat în adăposturi. Cea mai mare parte a populației Capitalei ar urma să ajungă aici.

Adăpostul – subsol

O parte dintre subsolurile multor blocuri este amenajată în adăposturi. Au fost construite, majoritatea, între anii 1952 și 1960. La 48 de ore după ce se declară starea de război, acestea trebuie să fie funcționale. Funcționale înseamnă să aibă instalațiile de filtrare și ventilație în bună stare, să aibă rafturi și băncuțe, dar și rezerve de apă potabilă. Capacitatea unui adă-

post este de 50, 150 sau 300 de persoane. La intrarea în bloc există semnul de adăpost: un „A” mare într-un cerc.

Dotarea obligatorie

Există în România, se spune, și cel puțin două adăposturi antiatomice. Despre acestea, însă, nu vorbește nimeni, pentru că nu sunt destinate publicului larg, ci au rol de puncte de comandă, atât militară, cât și civilă.

În primul rând, intrarea. Trebuie să existe o cale facilă de acces, ușa să fie metalică, groasă, perfect etanșă. Urmează instalația de filtro-ventilație. Pornește, în mod normal, la o simplă apăsare de buton. Pentru cazul în care se ia curentul,

ceea ce într-un război se întâmplă destul de des, instalația funcționează și cu ajutorul unei manivele de cea mai bună calitate. Ieșirea nu este obligatoriu să fie aceeași cu intrarea. Adă-

postul trebuie să aibă, în mod obligatoriu, un tunel de evacuare, cu o lungime egală cu două treimi din înălțimea clădirii.

Și totuși, ce facem dacă e război?

După ce sună sirenele de alarmă, ne vom buluci către adăposturi. Norocul este că mai nimeni nu știe unde este cel mai apropiat adăpost, că altfel nu am fi avut loc. În București, de exemplu, încapă în adăposturi maximum 30% din populație. Apoi, vom descoperi că doar o parte dintre aceste adăposturi sunt funcționale. Funcționale la nivelul anilor '60. Răchetele de astăzi nu au nici un fel de problemă să le spulbere, pur și simplu. Despre vreun atac nuclear, mai bine să nu mai vorbim.

DANIEL VALERIU

Trafic internațional de droguri curmat de autoritățile române (IV)

Badea Petre a fost apelat din Turcia de Karamagarali Halit. Acesta i-a cerut să-i predea 20 kg heroină lui Năstase Vicențiu, comunicându-i numărul de telefon și asigurându-l că a discutat cu el despre „afacere”.

Badea Petre s-a deplasat la domiciliul lui Năstase Vicențiu în scopul păstrării secretului afacerii și pentru a-l feri pe Năstase de „necazuri”, adică de alți ochi și urechi.

Ajunși în Strada Ozana, Badea Petre i-a solicitat telefonic lui Năstase să coboare pentru a-i preda marfa. Acesta a coborât, a primit geanta cu 20 kg heroină și i-a solicitat telefonul mobil lui Badea pentru a-i „raporta” lui Karamagarali Halit că a primit marfa și totodată acesta din urmă să aibă o dublă confirmare, văzând numărul de mobil al lui Badea (număr cunoscut de turcul Halit).

Până la Paris și înapoi

În ziua când a primit cele 20 kg de heroină, Năstase a mers cu geanta la serviciu, întrucât urma să plece în voiaj la Paris împreună cu Sfetcu Alexandru. Cei doi au mers la o cabină unde au verificat „marfa” care era ambalată în pachete din plastic.

Au ascuns-o și au plecat spre Paris. Ajunși la Paris, aici ceva nu a funcționat cum trebuie sau poate omul lor de legătură a fost urmărit, astfel că la întâlnire nu s-a prezentat nimeni să preia heroina și cei doi

traficanti (conducători de tren) au readus-o în România, iar la București au predat-o lui Karamagarali Mihaela, soția lui Halit.

Sfetcu Alexandru mai făcuse tranzacții cu droguri anterior, astfel că la un singur transport a introdus în România 40 kg de heroină din Turcia, „marfă” predată acolo de un necunoscut pe bază de parolă confirmată telefonic de Karamagarali Halit.

Neputând să asigure scoaterea imediată din țară a celor 20 kg de heroină cu care s-a întors de la Paris, Karamagarali Mihaela i le-a lăsat lui Badea Petre care le-a depozitat în casa sa de la Pădureni județul Giurgiu.

„Metoda PKK”

În perioada imediat următoare, unii membri ai Partidului Muncitorilor din Kurdistan (PKK) au urmărit să intre în posesia celor 20 kg de heroină.

Acestă situație pare cel puțin ciudată în condițiile în care tot ei erau cei care finanțau și trimiteau cantitățile de heroină la care ne-am referit. Explicația o găsim chiar în modul de operare al structurilor PKK.

Astfel, în timp ce în Turcia kurzii ar fi făcut pe neștiutorii, cei din România aveau sarcina de a-i tâlhări pe cărăușii de heroină. Așa se explică faptul că la Paris nu s-a prezentat nimeni să ridice marfa.

În acest mod heroina rămânea în posesia „proprietari-

lor”, dar în același timp kurzii îi îndatorau pe „cărăuși”, cunoscuți și sub denumirea de „tramvai”, câștigând dublu: rămăneau și cu marfa, dar își asigurau și transportul gratis din partea „victimelor”.

Procedul de mai sus i-a fost aplicat turcului Karamagarali Halit și soției lui Karamagarali Mihaela, în condițiile în care primul avea numeroase legături în rândul conducătorilor

de tren care efectuau curse în vestul Europei și care reprezentau un adevărat „cal troian” ideal pentru a penetra spațiul Schengen. Aceștia, prin prisma atribuțiilor de serviciu, nu erau supuși unui control sever din partea autorităților, fiind în afara oricărei suspiciuni.

Această „îndatorare” pe care au urmărit-o membrii PKK a fost amplificată de faptul că Karamagarali Halit este

cetățean turc și a ajutat pe mulți tineri kurzi să treacă fraudulos granițele spre vestul Europei permițându-le să se sustragă de la participarea la lupta pentru drepturile poporului kurd.

Acțiune în forță

Astfel, doi membri ai „brațului armat” al PKK pe teritoriul României, „Șerif” și „Fatih”, l-au răpit pe cetățeanul turc „Rauf”, l-au legat și l-au

pus la locuința lui Karamagarali Halit, situată în cartierul Berceni pe Aleea Străduinței la un bloc.

Imobilizarea lui „Rauf” nu a fost întâmplătoare. Karamagarali Halit îi acorda toată încrederea, aspect cunoscut și de soția sa, Mihaela.

În vederea recuperării heroinii, „Șerif” s-a înarmat cu un pistol cu gloanț, prevăzut cu amortizor, în timp ce „Fatih” avea asupra sa un cuțit de vânatoare. Ajungând la locuința lui Karamagarali Halit, despre care aveau date că nu era în România, „Șerif” și „Fatih” l-au pus pe „Rauf” să se recomande, în condițiile în care acțiunea avea loc la orele 23.00-24.00. Aflând că e la ușă „Rauf” și cunoscându-i vocea, Karamagarali Mihaela i-a deschis. Atunci cei doi agresori i-au împins din hol în sufragerie, amenințându-i cu arma pe cei aflați în apartament, că dacă scot un sunet sunt morți.

„Șerif” a întrebat-o pe Karamagarali Mihaela unde sunt cele 20 kg de heroină. Aceasta a răspuns că marfa se află în drum spre Paris, aspect confirmat și de „Rauf”, care în următoarele secunde a fost lovit puternic cu piciorul în stomac.

Karamagarali Mihaela a fost împinsă în dormitor, legată cu o bandă izolatoare la mâini și la gură, timp în care i-a adus la cunoștință că Karamagarali Halit a făcut rău că „s-a pus” cu PKK.

IOAN COSMULESCU

tineret

Această pagină va fi dedicată tinerilor. Și, pentru că nu putem vorbi despre ei fără ca ei să fie de față, aici veți găsi întotdeauna părerile lor despre ceea ce îi preocupă. Pentru ca lucrurile să fie și mai clare, i-am rugat să descrie generația din care fac parte și am ales câteva dintre cele mai interesante răspunsuri...

Foto: Omnipress & Design

Cool pe gheață

Departa de mine să mă vâicăresc prutenian că limba română se pierde, invadată de paraziți englezești și de altă natură. Limba evoluează, normal, și cu ea sperăm să evoluăm și noi. E bine să ne îmbogățim limba, dacă totodată reușim să înțelegem despre ce vorbim. Câteodată e mai greu. Ca de pildă, când prefixul „super“ e adăugat peste tot, la lucrurile bune – superdistracție, super-vreme, supergagică –, dar și la cele rele – superfrig, supernasol, superplictiseală. Sau ca atunci când termenul de „cool“, despre care înțeleg că ar fi intrat în ultimul dicționar, ajunge s-o ia nițel razna.

Să mă explic. Înainte, să fii cool însemna să ai prezența de spirit, calmul, umorul și tot ce-ți mai trebuie pentru ca nici o situație să nu te depășească sau să te prindă pe picior greșit. Mergea mână-n mână cu șarmul și alde Cary Grant și Humphrey Bogart. Mergea bine, zic eu. Era de dorit să fii cool.

Acum, dacă fug de ceva, e de a fi cool. Să mă mai explic o dată. Acum, cuvintele-cheie pentru cool (ușor de identificat, pentru că sunt cuvintele-cheie din publicitate, televiziune, revistele pentru femei, bărbați, revistele de lifestyle etc.) sunt: modă, a fi bransat, look, stil (prefabricat în cele mai multe cazuri, aș adăuga eu), țoale,

cluburi tari, muzică, adrenalină, marcă (de produse) și ori mai fi.

Până aici, toate bune. Am înțeles. Știu să recunosc cool-ul când îl văd, deci pot să mă înțeleg cu semenii mei în limba română evoluată. Dar ce te faci când cool-ul e descris ca fiind abilitatea de a nu-ți cumpăra încălțăminte cu talpă antidera-pantă (socotită uncool, adică ne-cool) și, în consecință, de a

cădea și de a-ți rupe pantalonii-n coor? O fii cool să mergi pe gheața bucureșteană, în drum spre cel mai tare club, ce-i drept, dar încălțat cu niște chestiuni imposibile, tremurând din toate mădulele în căutarea unui echilibru care nu se lasă prins? Hmm... o fi. Probabil că încă mai am de descifrat tainele cool-ului, dar avantajul meu e că știu semnificația unui alt ter-

men, mai simplu. Se cheamă prost gust și nu înseamnă neapărat să-ți pui costum mov și cravată roșie, ci are legătură cu inadecvarea la situație, cum ar fi, de pildă, să te duci la școală în rochie de bal. Sau, că tot venise vorba, să snobezi încălțăminte de iarnă iarna. Oricât ne-am strădui, picioarele în ghips nu vor fi niciodată la modă.

CE LIMBĂ MAI VORBIM

La un moment dat a existat o dispută legată de „parazitarea“ limbii române cu termeni englezești. Pe de-o parte erau puriștii, cei care țineau la protejarea limbii române prin expulzarea inamicului cu orice preț (prețul fiind ridicolul, ca în propunerea ca toate cuvintele împrumutate din engleză să fie traduse, laptop-ul devenind astfel calculator de poală) și de cealaltă parte erau susținătorii evoluției naturale a limbii. Să vedem cum stau tinerii noștri.

Diana P. (28 ani, PR manager). În meseria mea, toți termenii de specialitate sunt în engleză. Chiar și postul pe care lucrez are denumirea în engleză. Toată lumea îi folosește și ar fi absurd să ne chinuim să-i traducem. Ar ieși un haos total și nu ne-am mai înțelege de nici o culoare.

mânește? Nici măcar nu știu. Nici nu mi-am pus problema. În publicitate nu prea se vorbește românește. Și nici nu trebuie. Trebuie să ne înțelegem între noi și cu clienții. Restul sunt doar niște tâmpenii. Vrem, nu vrem, limba face ce știe ea mai bine. Adică nu stă pe loc.

Horia G. (24 ani, student). Asta e culmea. Bine că s-a renunțat la prostia asta. N-ai cum să nu folosești termeni

Ioana S. (27 ani, account manager). Uitasem de problema asta, pentru că în ultima vreme nu s-a mai vorbit. Eu

preluați din engleză, pentru că nu poți să ții pasul ca să-i înlocuiești și nici nu are sens, din moment ce toată lumea știe despre ce e vorba. E o tâmpenie să încerci să protejezi ceva ce nu trebuie protejat, pentru că are o viață și o evoluție proprie.

Bianca N. (23 ani, studentă). Nu-mi plac exagerările, cum ar fi chestia asta modernă de a vorbi cu două cuvinte în românește, trei în engleză. Sună cam prost. În afară de asta, e normal să împrumutăm. Cred că am împrumutat dintotdeauna, nu e acum așa o noutate. Singura chestie e că acum se împrumută de la americani.

Nicolae A. (32 ani, copywriter). Eu sunt copywriter. Cum m-aș putea numi în ro-

văd altă problemă, și anume sărăcirea limbii, dar nu neapărat pentru că preluăm termeni din alte limbi, de fapt, din engleză, ci pentru că ne e lene să vorbim mai expresiv. Asta e într-adevăr de discutat. În rest, nu m-aș alarma pentru pierderea purității limbii române. Cine are nevoie de puritate? Poate Pruteanu.

Cristian A. (22 ani, student). Nu sunt un subiect bun, pentru că eu fac informatică și acolo nu se pune problema să comunici în altă limbă decât engleza. Iar limba folosită pe stradă mi se pare normală. Doar unii tineri mai exagerează cu englezismele, dar în general mi se pare că oamenii se înțeleg foarte bine. Nu mă gândesc niciodată la asta, pentru că nu mă interesează.

Pagină realizată de IULIA GORZO